

Nye passereller

Den flerårige finansielle ramme, TEUF art. 270a, stk. 2 (art. 312, stk. 2).

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, TEU art. 15b, stk. 3 og 4 (art. 31, stk. 3 og 4).

Forstærket samarbejde, TEUF art. 280H, stk. 2 (art. 333, stk. 2).

4.5 Andre tilpasningsmuligheder

De nuværende traktater indeholder forskellige muligheder for at tilpasse visse traktatbestemmelser om politikker og institutioner. Det sker som altovervejende udgangspunkt ved enstemmighed. Lissabon-traktaten tilføjer enkelte nye tilpasningsmekanismer med hensyn til politikker og institutioner.

For det første indføres en ny tilpasningsmekanisme i forhold til traktatens geografiske anvendelsesområde i TEUF art. 311a, stk. 6 (art. 355, stk. 6). Bestemmelsen giver mulighed for, at Det Europæiske Råd med enstemmighed, på initiativ fra den berørte stat, kan ændre den status, som visse oversøiske lande og territorier har i forhold til EU. Efter dansk og grønlandsk ønske omfatter den nye bestemmelse Grønland. Bestemmelsen betyder, at Grønland lettere kan blive genoptaget i EU, hvis man en dag måtte ønske det fra grønlandsk side.

For det andet indfører traktaten visse nye udvidelsesmuligheder inden for det retlige samarbejde i straffesager. Det gælder dels anvendelsesområdet for bestemmelserne om straffeproses og strafferet (se nærmere TEUF art. 69A, stk. 2, litra d, og art. 69B, stk. 1, 3. afsnit (art. 82, stk. 2, litra d, og art. 83, stk. 1)), dels bestemmelsen om den europæiske anklager og udstrækningen af dennes beføjelser, hvis embedet oprettes (se nærmere TEUF art. 69E, stk. 4 (art. 86, stk. 4)). Der gælder i begge tilfælde krav om enstemmighed. Se herom neden for i kapitel 7.

4.6 Traktatændringer

Lissabon-traktaten opstiller to procedurer for egentlige traktatændringer: *den almindelige* og *den forenklede revisionsprocedure*.

Fremtidige traktatændringer skal altid vedtages med enstemmighed og ratificeres af medlemslandene i overensstemmelse med deres egne forfatningsmæssige regler.

Den almindelige traktatændringsprocedure

Den almindelige traktatændringsprocedure er reguleret i TEU art. 48, stk. 2 til 5 (art. 48, stk. 2 til 5). Som i dag skal ændringer efter den almindelige traktatændringsprocedure vedtages på en regeringskonference bestående af repræsentanter for medlemslandenes regeringer. Som noget nyt bliver det imidlertid udgangspunktet, at der først indkaldes et konvent. Se TEU art. 48, stk. 3 (art. 48, stk. 3).

Fremtidige traktatændringer skal som udgangspunkt forberedes af et konvent

- Konventet indkaldes af formanden for Det Europæiske Råd, hvis Det Europæiske Råd beslutter at behandle foreslåede traktatændringer.
- Konventet består af repræsentanter for medlemslandenes nationale parlamenter, medlemslandenes stats- og regeringschefer, Europa-Parlamentet og Kommissionen.
- Konventet vedtager anbefalinger til den efterfølgende regeringskonference med konsensus.

Hvis ændringernes omfang ikke berettiger til indkaldelse af et konvent, kan Det Europæiske Råd efter Europa-Parlamentets godkendelse undlade at indkalde det. I så fald fastlægges mandatet for regeringskonferencen af Det Europæiske Råd, se TEU art. 48, stk. 4 (art. 48, stk. 4).

Lissabon-traktaten indfører en regel i Unions-traktaten, hvorefter Det Europæiske Råd ved eventuelle fremtidige ændringstraktater vil tage spørgsmålet op, hvis 4/5 af medlemslandene to år efter undertegnelsen af en traktatændring har ratificeret ændringerne, og en eller flere af medlemslandene er stødt på vanskeligheder i forbindelse med ratifikationen. Se TEU art. 48, stk. 5 (art. 48, stk. 5).

Den forenklede traktatændringsprocedure

Som noget nyt gør en særlig forenklet traktatændringsprocedure det muligt også at undlade at indkalde en regeringskonference, se TEU art. 48, stk. 6 (art. 48, stk. 6). Denne forenklede traktatændringsprocedure gælder kun EU's interne politikker og foranstaltninger i tredje del af trak-